

ՔԱՂԱՌԱՎ Ի ԿՈՆԳՐԱԿՈՅ ՎԵՇՏՓՈԹ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ.

Կոնդակ յանուն Յովսէփ եպիսկոպոսի Սարաճեան, որով պատուիրեցաւ նմա ձեռնադրել ի կուսակրօն քաշ. զՍեդրակ Տ. Սարգսեան՝ ի հովիւ մերազնեկից Լոնդոնի, ըստ խնդրանաց փերջնոյս. թ. 846:

— Եանուէն Կոնսիստ. Շամախոյ, որով կարգեցաւ Սահակ քաշ. Մակարեան երզնիցուցիչ գատարանաց Բազուպոյ, որպէս և քաշ. հիւանդանոցի և բանալի տեղւոյն. թ. 847:

— Եանուէն Սինօղի ա Էջմիածնի, որով պատուիրեցաւ հրամայել Դանձապահին տալ պարբերաբար զծախս նորոգութեան տաճարին ս. Հռիփսիմեայ. թ. 851:

— Օրհնութեան և գոհունակութեան յանուն Ալէքսի Սանգոծեանց Ախալքալաքեցւոյ, վասն նուիրաբերութեան նորա 800 բուրլեաց ի նպաստ Ս. Աթոռոյն Երուսաղէմի և ս. Կարապետի վանուց. թ. 881:

— Եանուէն Կոնսիստ. Շուշու, վասն թողոյ ի պաշտաման կրօնասուցչութեան զըպրանոցին զԿարապետ քահանայն Վարդապետեան. թ. 885:

— Օրհնութեան և գոհունակութեան յանուն Պ. Նիկողայոսի Ե. Իզմիրլեան, վասն նուիրաբերութեան նորա գումարոյ 10,000 բուրլեաց, որոյ տոկոսիւք ունին ուսանել երկու սանուէք՝ մինն ի Գեորգեան Ճեմարանի և միւսն՝ օրիորդ ի պետական ուսումնարանի. թ. 905:

— Եանուէն Սինօղի, որով կարգի Տ. Եուսիկ վարդապետ Անդամն Սինօղի վերահրօղ շինութեանց, ի բացակայութեան Վեհ. Հայրապետի. թ. 913:

Եանուէն Սինօղի, որով յայտ առնի ուղեորութիւն Նորին Վեհափառութեան ի վի-

ճական Սիւնեայ և Արցախայ և կարգի ի տեղապահութիւն Դեր. Տ. Արիստակէս Արքեպիսկոպոսն Դաւթեան. թ. 914:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, որով յայտ արարաւ և թէ Սարգիս քաշ. Դաւուլար զեղջ արձակեալ է յապաշխարանաց իւրոց ի Սեան կղզւոյ. թ. 917:

— Եանուէն վանահօր ս. Խաչ վանուց Արգեազու (Դարալագեաղ) Տ. Սարգիս վարդապետի, որով յայտ արարաւ նմա կարգուի Տ. Հոգարարձութեան վասն նորոգութեան տաճարի վանուցն. թ. 918:

— Եանուէն վանահօր վանուցն Ամարասայ Վահան վարդապետի Դրիդորեան, որով շնորհեցաւ նմա լանջախաչ վարդապետական. թ. 920:

— Եանուէն Եղիշէ քահանայի Հերհեր զեղջ վիճակին Արցախայ, որով շնորհեցաւ նմա լանջախաչ քահանայական. թ. 921:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, որով պատուիրեցաւ առնել բաժանումն ծխոց հաստարապէս ի մէջ քահանայից քաղաքին. թ. 922:

— Եանուէն Խորէն ա. քաշ. Միրզաբեգեան Բազու քաղաքի, որով պատուիրեցաւ առնել ժողով ծխականաց և բանալ զուսումնարան տեղւոյն. թ. 947:

— Եանուէն Տ. Տիրայր վարդապետի, որով հաստատեցաւ ի պաշտաման տեսչի թեմակ. Հոգ. զպրանոցին Շուշու. թ. 952:

— Եանուէն Հոգարարձութեան յիշեալ զպրանոցին՝ զհաստատմանէ Տ. Տիրայր վարդապետի ի պաշտաման տեսչութեան. 455:

— Եանուէն նոյն Հոգարարձութեան, որով պատուիրեցաւ փոխադրել զզպրանոցն ի նորոգ շինուածն իւր. թ. 956:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, որով

Հաստատեցաւ Կարապետ քահ. Վարդապետեան ի միարան Ագուլեաց եկեղեցւոյ Շուշայ. թ. 964:

— Օրհնութեան և զոհունակութեան յանուն Պ. Հազարու Մայիլեան Բազուեցւոյ, սակս ի պուլս հանելոյ զնորոգութիւն ջրանցիցն վանուց Գանձասարայ. թ. 968:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, որով պատուիրեցաւ առաքել առ Գեր. Մեսրոպ Արքեպիսկոպոսն զպատրաստի քահանայացուս վիճակին ի ձեռնադրել. թ. 969:

— Եանուէն նոյն Կոնսիստ., որով պատուիրեցաւ տալ դադարեցուցանել ի քահանայազորութենէ զՍտեփաննոս և զՄեսրոպ քահանայս Հաղանչեցւոյ Ամենափրկիչ եկեղեցւոյն Շուշայ, վասն անվայել ընթացից նոցին ի ժամ ժամերգութեան. թ. 970:

— Եանուէն Պ. Թէոդորոսի Սալեան և Պ. Տիգրանայ Աղամալեան Շուշեցւոյ, որով նշանակին Հոգարարձուք շինութեան վանուցն Գանձասարայ, որպէս օգնականք և աջակիցք վանահօրն. թ. 971:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, որով պատուիրեցաւ տալ նախապէս յարգեանց կալուածոց վանօրէիցն Արցախայ 400 բուրլիս նորոգ Հոգարարձութեան Գանձասարայ, վասն շինութեան ձանապարհի վանուցն. թ. 972:

— Եանուէն վանահօր վանուցն Գանձասարայ Տ. Անտոն վարդապետի, որով յայտ աւարաւ նմա կարգումն Հոգարարձութեան. թ. 974:

— Եանուէն Հոգարարձութեան թեմակ. դպրանոցին Շուշայ, որով հրաւիրեցան անձնափոխանորդք նոցին ի պաշտօն ի տեղի հրաժարելոցն. թ. 975:

— Եանուէն Կոնսիստ. Արցախայ, ըստ մտաց վերոյիշեալ Կոնդակին. թ. 976:

— Եանուէն Գարեգին քահ. Եովհաննիսեան անդամոյ Կոնսիստ. Արցախայ, որով շնորհեցաւ նմա պատիւ աւագութեան. թ. 977:

— Եանուէն Եակոբ քահ. Այվազեան Շուշեցւոյ, որով շնորհեցաւ նմա լանջախաչ քահանայական. թ. 978:

— Եանուէն Սինօյի ս. Էջմիածնի, որով յայտ աւարաւ վերադարձ Նորին Սրբութեան ի Մայր Աթոռն. թ. 986:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ—ԲԱԺԻՆ

ՀԱՐԱՏԸ ԵՒ ՀՐԱՉՔԸ.

«Եւ ոչ կարէր անդ ևս ոչ մի ինչ զօրութիւն առնել, բայց սակաւ հիւանդաց ձեռն եղեալ թշկեր զնսսաւ. և զարմանայր վասն անհասկոյնեան ևնցաւ»:

Մարկ. 2. 5. 6.

ՇԱՏ և շատ Բրիստոնեաների համար մարգկութեան Փրկիչը մի արտաքոյ կարգի էակ է միայն, մի տարօրինակ հրաշագործ, որ ուր գնում էր հրաշքներ էր գործում և գորանով ապացուցանում իւր Աստուած լինելը. շրջապատողներից ոմանք տեսնելով այդ հրաշքները հաւատացել են, որ նա Աստուած է, ուրիշները տեսել են, բայց չեն հաւատացել. մենք ևս, եթէ հաւատում ենք, միայն այն պատճառով ենք հաւատում, որ համոզուած ենք, թէ Ճշմարիտ են ականատեսների պատմածները Նորա մասին, թէ Նա յիրաւի շատ հրաշքներ արել է և ինչ որ կամենար կանէր: Բայց ահա մի դէպք, որի համար նոյն ինքն աւետարանիչը վկայում է, թէ Բրիստոս ոչինչ անել չի կարողացել: Նա, որի ձեռքով ամբողջ տիեզերքը կառուցուել է, և չկայ մի բան որ առանց Նորան եղած լինի. Նա, որ ջրի վերայ ման էր գալիս և քամիներին սաստում, որ ամէն ցաւ բժշկում էր և ոչ մի կարօտեալի ձեռնունայն չէր արձակում, որին մինչև անգամ մահը հնազանդում էր և իւր կալանաւորներին կրկին արձակում՝ տարակուսած կանգ է առել այնտեղ, «և ոչ կարէր» և ոչ մի ինչ զօրութիւն առնել:—Որչափ տարբեր է Բրիստոսի աւետարանն ուրիշ կրօնների առասպելապատմ. գրքերից՝ որչափ պայծառ ճշմարտութեան զրոշմը նորա ամէն մի տողի և մանաւանդ այսպիսի դժերի